

สรุปและขอเสนอแนะ

บรรชั้หคำเป็นงานมานาคายความก้าวหน้าตลอดระยะเวลา 16 ปี แม้จะต้องเผชิญกับปัญหาในบางระยะเวลา แต่สามารถพัฒนาอยู่สู่ระดับมาตรฐานได้ เช่น ในช่วงที่เกิดการขาดแคลนเงินบาท และอัตราดอกเบี้ยในตลาดโลก และภายในประเทศ เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ในปี 2511 - 2512 นั้น บรรชั้หคำพยายามหาทางแก้ไข ด้วยการลดการเบิกจ่ายเงินกู้ รวมมือกับองค์กรราชการที่เกี่ยวข้อง หันไปสนับสนุนโครงการที่ต้องการใช้เงินจากทางประเทศมากรกว่าแทน และพยายามรักษาอัตราดอกเบี้ยไว้จนถึงที่สุด และจึงขึ้นนามเหตุที่จำเป็น และไม่กระทบกระเทือนต่ออุตสาหกรรมมากนัก ให้ชาวบ้านในเกิดอุตสาหกรรมส่วนเอกชน蓬勃发展 ๆ มากน้อย เป็นจำนวนรวมหักส่วนต้นที่เพิ่มกิจการจนถึง 31 ธันวาคม 2518 335 ราย เป็นจำนวนเงินทั้งสิ้น 2,984,927 ล้านบาท ตามแผน ก. และได้ทำสัญญาภัยแล้ว 230 ราย เป็นเงิน 2,371,179 ล้านบาท ตามแผน ก. คาดว่าในระยะต่อไปในอนาคตนี้ บรรชั้หคำต้องประสบกับปัญหาเดิม คือ การขาดแคลนเงินบาทอีก ทั้งนี้ เพราะผู้ขอภัยเป็นเงินบาทมากกว่าเงินต่างประเทศ วิธีการที่บรรชั้หคำสามารถจัดเตรียมให้เหลือเงินทุนภายในในอนาคตนี้ ควรเป็นการระดมเงินออมจากเอกชนมาใช้มากกว่าที่จะต้องพงกระห่วงการคลัง ธนาคารแห่งประเทศไทย ธนาคารพาณิชย์ สถาบันการเงินอื่น ๆ ตั้งที่เคยปฏิบัติมาก่อน ทางหนังที่จะทำให้คือ การให้อัตราดอกต่อบนแผนต่อการลงทุนในอัตราส่วนที่สูงพอที่เอกชนจะสนใจรวมลงทุนด้วย เช่น กรณีที่เพิ่มน้ำหนักของการออกหนี้สามัญ หรือหนี้กู้ บรรชั้หคำรับหน้าที่ดำเนินการโดยต้องรับผิดชอบต่อการดำเนินการของตน อาจสามารถทำได้ในรูปของการขายตัวสัญญาใช้เงินระยะสั้น โดยเสนออัตราดอกเบี้ยให้เท่าร้อยละมากกว่าสถาบันการเงินทั้ง ๆ ไป แม้ว่าจะระยะเวลาของตัวสัญญาใช้เงินจะสั้นกว่าระยะเวลาของเงินที่บรรชั้หคำมีต้องการ แต่จะมีเงินบาทหมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา นอกเหนือจากนี้อาจขอความช่วยเหลือจาก

ผลกระทบต่อสังคมในชุมชนและการขยายวงเงินคำประทับเงินกู้ให้มากขึ้นกว่าเดิม

การให้ความช่วยเหลือทางการเงินแก่การอุดหนุนรวมส่วนเอกชนนั้น บรรจุที่จะเริ่มพิจารณาคำขอ ก และเอกสารค่าง ๆ ที่ผู้ขอเสนอเข้ามาทางหน่วยคำขอ ก หน่วยงานนี้จะพิจารณาขั้นตอน เพื่อเสนอผู้จัดการหัวไปว่า โครงการนั้นเป็นประเภทอุดหนุนรวมที่ไม่อยู่ในข่ายที่มีรั้นห้องบังการใหญ่ไว้เป็นการชั่วคราว (Negative List) เป็นอุดหนุนรวมที่ได้รับบัตรสั่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการสั่งเสริมการลงทุน หากเป็นโครงการที่ไม่ได้รับการสั่งเสริม จึงส่งเจ้าหน้าที่ออกใบตรวจสอบสืบหาภัยหลัง พิจารณาหลักทรัพย์ของผู้ขอ ก โครงการใดที่ผู้จัดการหัวไปพิจารณาให้วิเคราะห์โครงการขั้นละเอียด โครงการนั้นจะถูกส่งมายังฝ่ายโครงการ หัวหน้าฝ่ายโครงการจะคัดเลือกเพิ่มวิเคราะห์ โครงการ ซึ่งประกอบด้วยผู้ร่วมงาน 3 คน ซึ่งจะทำหน้าที่วิเคราะห์โครงการตามการตลาด คานเทคนิค คานการเงิน และคานเศรษฐกิจ จะแต่งตั้งผู้วิเคราะห์หนึ่งในสามคน นี้เป็นหัวหน้าเพิ่ม เพื่อทำหน้าที่รวมรวมผลการวิเคราะห์ทุกคาน และทำรายงานเสนอคณะกรรมการก่อไป

ในการวิเคราะห์โครงการค้นการตลาด ผู้วิเคราะห์จะศึกษาสถานการณ์ทางตลาด ศึกษาอุปทาน ราคากำจัดขาย พยากรณ์แนวโน้มของตลาด คาดคะเนปริมาณสินค้าที่จะขายได้ ตลอดจนศึกษาภาวะการแข่งขัน ปัญหาที่เกิดขึ้นในขณะนี้ คือ การขาดข้อมูลทุกประการ (Secondary Data) หรือข้อมูลที่นำมาได้นั้นไม่เป็นที่น่าเชื่อถือ บรรจุหัวร่างแก่ความบกพร่องนี้คือการทำการวิจัยตลาด ทำ Field work ในมากขึ้น ตลอดจนต้องเรียนรู้เทคนิคใหม่ ๆ ในการพยากรณ์ เพื่อให้การพยากรณ์ใกล้เคียงกับความจริงมากที่สุด

สำหรับการวิเคราะห์ทางเทคนิคนั้น ผู้วิเคราะห์จะทำการศึกษาวิเคราะห์ความเหมาะสมของการใช้เครื่องจักรและอุปกรณ์ แผนผังโรงงาน กรรมวิธีในการผลิต การคำนวณต้นทุนการผลิต บรรจุหัวมักไม่ประสบกับปัญหาทางเทคนิค หรือการปลอมแปลงเครื่องจักรอยู่ภารมีมากนัก ทั้งนี้เพื่อบรรจุที่คัญญานีกับมนวิศวกรรมควบคุมการสั่งไปคุณงานในทางประเทศ ตลอดจนรับความช่วยเหลือจากวิศวกรของรัฐบาลเยอรมันเข้ามาช่วยแนะนำ

ฝึกอบรมเจ้าหน้าที่ของนรรษท นอกร้านนี้โครงการของบุขอภูเบิกมีวิชาการผู้เชี่ยวชาญประจำอยู่แล้ว

ในการวิเคราะห์โครงการค่านการเงิน นรรษทจะวิเคราะห์และขยายวางแผนทางการเงินให้โครงการ จะวิเคราะห์สถานภาพทางการเงิน โดยใช้อัตราส่วนและแนวโน้ม กำหนดเกณฑ์ค่าสินที่จะรับโครงการไว้ดังนี้ คือ โดยปกติอัตราส่วนทุนหมุนเวียน ควรเป็น $2 : 1$ อัตราส่วนทุนหมุนเวียนอย่างถึงแก่น ควรเป็น $1.5 : 1$ อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของเจ้าของ ควรเป็น 1.5 ถึง $2 : 1$ อัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้ต้นและดอกเบี้ย ควรเป็น 1.5 ถึง $2 : 1$ เป็นต้น และอัตราผลตอบแทนต่อส่วนของเจ้าของ ควรเป็น 12% ขึ้นไป แต่หันอัตราเหล่านี้อาจเปลี่ยนแปลงได้ และฝ่ายจัดการชั้นสูงไม่ถือเป็นสาระสำคัญมากนัก นอกร้านนี้จะทำการคาดคะเนทางการเงิน (Financial Forecast) เพื่อวางแผนทางการเงินให้กับกิจกรรมต่อไป เวลาที่ขอปีประมาณ $5 - 10$ ปี ถ้าจัดทำงบกำไรขาดทุนโดยจะเน้นบุคลากรในบุคลากรในงบแสดงที่มาและการใช้เงินทุนโดยจะเน้นกระแสเงินสด วิเคราะห์หาจุดเสี่ยงตัว ตลอดจนวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการลงทุน โดยกำหนดเกณฑ์ค่าสินว่า อัตราผลตอบแทนภายในทางการเงินโดยปกติ ควรเป็น 15% ขึ้นไป แต่คราวนี้อาจลดลงได้ถ้าเป็นโครงการเกษตร-อุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมเพื่อการส่งออก ในการวิเคราะห์ค่านการเงินนี้ นรรษทควรจัดทำ Sensitivity เพื่อใช้เป็นเครื่องประกอบการพิจารณาคัดเลือกโครงการ เช่น หากสถานการณ์เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม นรรษทยังสามารถรับโครงการนี้ไว้ได้หรือไม่

ต่อจากนี้จึงพิจารณาผลตอบแทนทางค่านำรุกจิในรูปของมูลค่าเพิ่ม ซึ่งกำหนดไว้โดยทั่วไป โครงการนั้นควรให้มูลค่าเพิ่มเกินกว่า 20% ผลทางคานคุณภาพ ชำระเงิน จะพิจารณาทุกโครงการที่มีผลสุทธิทางบวก (Positive) โครงการควรก่อให้เกิดการวิเคราะห์แรงงานมากที่สุด และโดยทั่วไปควรมีอัตราผลตอบแทนภายในทางค่านำรุกจิเกินกว่า 20% แต่ถ้าเป็นโครงการที่จะก่อให้เกิดเงินตราต่างประเทศ และการจ้างแรงงานมาก แม้จะลดกว่า 20% ก็อนุมัติให้ได้ พร้อมกันนี้จะพิจารณาและ

ประเมินราคานักทรัพย์ที่นำมาคำนวณกับเงินกู้ ด้วยการไปตรวจสอบถึงสถานที่ของ
หลักทรัพย์นั้น

เมื่อเจ้าหน้าที่ได้ทำการวิเคราะห์โครงการเรียบร้อยแล้ว ตัวหน้าที่มีจะรวม
รวมและทำรายงานเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาขออนุมัติเงินกู้ ซึ่งจะอนุมัติเงินกู้ได้
ในวงเงินสูงสุดไม่เกิน 25 % ของเงินกองทุนของบรรษัท สำหรับแต่ละโครงการ หลัง
จากนั้นจึงติดต่อให้ผู้ขอรู้มาทำสัญญาภัยเงิน เพื่อจะได้เริ่มเบิกเงินกู้ไปใช้ตามโครงการที่ได้
รับอนุมัตินั้น

ด้วยเงินกู้ที่บรรษัทอนุมัติคือผูกต่อกับรายนั้นเป็นเงินกู้ระยะยาตรา บรรษัทจึงต้อง^{๔๘}
ติดตามอย่างใกล้ชิดตลอดระยะเวลา บรรษัทจึงต้อง^{๔๙} ในระหว่างการก่อสร้าง จนกระทั่ง^{๕๐}
โรงงานเสร็จสมบูรณ์ เริ่มทำการผลิตเครื่อง ติดตามอย่างลักษณะการทำงานในระหว่างที่เครื่อง^{๕๑}
จัดการเรียบร้อยแล้ว ตลอดจนส่งเจ้าหน้าที่ออกตรวจเยี่ยมโครงการ ด้วยการขอร้อง^{๕๒}
ให้ยกสิ่งรายงานทาง ฯ เป็นระยะ ๆ ไป นำข้อเท็จจริงมาเปรียบเทียบกับแผนโครงการ
ที่ได้วิเคราะห์ไว้นั้น และเมื่อโครงการประสบปัญหาที่สำคัญมาก เช่น ไฟไหม้ ขาดทุน จะถือว่า^{๕๓}
โครงการที่ขาดทุน คือ โครงการที่ดำเนินงานมาแล้ว 2 ปี อยู่ในระดับเสื่อม^{๕๔} หรือ^{๕๕}
สูงกว่าระดับที่คาดคะเนไว้เป็นโครงการที่สามารถชาระคืนเงินกู้และคงเบี้ยได้^{๕๖} คง^{๕๗}
ความเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญาภัยเงิน ซึ่งโครงการประเภทนี้บรรษัทจะส่งเจ้าหน้าที่ออกตรวจ^{๕๘}
เปี่ยมปีลอกครั้ง ส่วนโครงการที่มีปัญหา ความล้มเหลว ในการตรวจสอบขึ้นอยู่กับลักษณะ^{๕๙}
ของปัญหาที่โครงการเผชิญ ปัญหาที่เกิดขึ้นในการติดตามผลนี้ คือ รายงานที่ลูกค้าเสนอ^{๖๐}
เข้ามานั้นมากเป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ยาก ฉะนั้นจึงยังมีความจำเป็นที่บรรษัทคงส่งเจ้าหน้า^{๖๑}
ที่ออกไปตรวจสอบสภาพของกิจการ เพื่อจะได้ทราบและประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงาน^{๖๒}
ของกิจการได้ นอกจากนี้รัฐบาลอาจทรงใช้วิธีการกำหนดแบบฟอร์มงบการเงินมาตรฐาน^{๖๓}
ดังเช่น งบการเงินของกิจการประจำปีงบประมาณชีวิต และบริษัทเงินทุน เป็นตน^{๖๔}

เนื่องจากนโยบายของบรรษัทในการรักษา มักจะเปลี่ยนไปตามผู้บริหารชั้นสูง^{๖๕}
คือ ผู้จัดการทั่วไป ซึ่งอยู่ในตำแหน่งตามสัญญาจ้าง โดยปกติครั้งละ 2 ปี เมื่อมีการเปลี่ยน^{๖๖}
ผู้บริหารนโยบายในค้านนักเปลี่ยนตำแหน่งไปด้วย ซึ่งอาจจะทำให้การดำเนินงานในค้านไม่ค้าน

หนึ่งกองทุนประจำ ก ชาติถอนหรือเป็นไปโดยล้าช้ากว่าเดิม เช่น เดิมมีนโยบายส่งเสริม อุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อทดแทนการนำเข้าหรืออุตสาหกรรมที่ใช้ทรัพยากรภายในประเทศ เป็นวัสดุคงเหลือ เพราะเล็งเห็นประโยชน์ที่จะเกิดก่อประเทศค่านการส่วนเงินตรา ทางประเทศ แต่เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงผู้บุญวิหาร อาจจะเปลี่ยนนโยบายมาเป็นการสนับสนุนสินค้าเพื่อการส่งออก เพราะเห็นประโยชน์ของการนำเงินตราต่างประเทศเข้ามา อันจะช่วยด้านการรักษาคุณภาพการค้าให้ขาดดูยมูกเกินไป เมืองที่ 2 นโยบายนี้จะมี ความสำคัญในตัวของมันเอง แต่ในความเห็นของผู้บุญวิหารอาจจะเห็นประโยชน์ค่านิด ค่านหนึ่งมากกว่า อันเป็นเหตุให้กองสลัดการใหญ่มีค่านหางในนโยบาย และสนับสนุนการใหญ่มีอีกประเภทหนึ่งในมากขึ้น ทำให้เกิดช่องว่างในการค้าต่อเนื่อง เช้าใจว่าหากมีรัฐ พร้อมในการเงินทั้งเงินสกุลบาทและเงินสกุลต่างประเทศแล้ว ก็คงจะไม่มีปัญหาค่านี้เกิดขึ้น เพราะผู้บุญวิหารคงจะให้ความช่วยเหลืออุตสาหกรรมหลัก เช่น โภรังการเกษตร อุตสาหกรรม อุตสาหกรรม เพื่อทดแทนการนำเข้า อุตสาหกรรมและการส่งออก อุตสาหกรรมในท่านูมิกาด ไทรหอน ๆ กันไปทั่วหมด

สำหรับปัญหาที่ผู้บุญวิหารมีความล้าช้าในการวิเคราะห์โภรังการ โดยวิธีการ คำนึงงานแล้วเห็นว่าในการวิเคราะห์โภรังการอย่างละเอียดดังที่บรรยายท่านนี้ มี ความรอบคอบถูกหลักเกณฑ์ และเหมาะสมเป็นอย่างยิ่ง แต่สาเหตุล้าช้านั้น อาจจะเป็น เพราะมีเจ้าหน้าที่ฝ่ายวิเคราะห์โภรังการอยู่เกินไป ตามยอดเมื่อ 31 ธันวาคม 2518 มีเจ้าหน้าที่ฝ่ายโภรังการ ซึ่งประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ส่วนวิเคราะห์ทางวิศวกรรม ส่วน วิเคราะห์ทางการเงิน และส่วนวิเคราะห์ทางคานการตลาด เพียง 31 คน หรือประมาณ 20 % ของพนักงานทั้งหมด (พนักงานทั้งหมด 159 คน) และจำนวนโภรังการที่อนุมัติในปีเดียวกันนี้ มีจำนวน 55 โภรังการ จำนวนเงินรวม 793.351 ล้านบาท เนื่องแล้ว เจ้าหน้าที่ 1 คน วิเคราะห์โภรังการ 5.5 โภรังการต่อปี และในแต่ละชั้นตอนของการ วิเคราะห์ ก็อาจจะต้องรอขออนุมูลจากส่วนอื่น เช่น ส่วนวิเคราะห์ทางการเงินต้องรอขออนุมูล จากส่วนวิเคราะห์การตลาดและส่วนวิเคราะห์ทางวิศวกรรม จึงเห็นควรให้มีการเพิ่มพนักงานวิเคราะห์โภรังการขึ้นอีก เพื่อจะได้ช่วยให้โภรังการเป็นไปด้วยความรวดเร็วขึ้น และ

ข้อมูลที่วิเคราะห์รือภาคจะเน่าวันนี้ ก็จะได้กันต่อเหตุการณ์เมื่อค่ำนีนงานจริง เพรา
ยังภาคจะเน่าวันในระยะยาวมากเท่าไร โอกาสที่จะเกิดความผิดพลาดก็ยังมีมากขึ้นเท่านั้น
เนื่องจากนโยบายของรัฐบาล สภาพแวดล้อม สถานการณ์ทางเศรษฐกิจและสังคม เป็นไป
เปล่งอยู่ตลอดเวลา